

JA MAJAKOWSKI

ŁAŻNIA

WŁODZIMIERZA
MAJAKOWSKIEGO

(przekład: Artur Sandauer)

SCENARIUSZ TEATRALNY

INSCENIZACJA
REŻYSERIA ANDRZEJ ROZHIN

SCENOGRAFIA – WOJCIECH MÜLLER

MUZYKA – JAN PILECKI

UKŁAD RUCHU – MAREK GOŁĘBIEWSKI

asystent reżysera – Janka Bocheńska

asystent scenografa – Michał Puklicz

OBSADA

Prisipkin	WACŁAW WELSKI
Tow. Pobiedonosikow	WACŁAW WELSKI
Pola (jego żona)	IZABELLA BIŁSKA
Tow. Optymistienko	MAREK PUDEŁKO
Izaak Belwedofski	JERZY KOCZYŃSKI
Madame Mezallansowa	ELŻBIETA SKORYNIANKA
Iwan Iwanowicz	JERZY BOREK
Tow. Momentalikowa	JANKA BOCHENSKA
Mister Pond Keatch	JÓZEF GMYREK
Tow. Underton	KAROLINA SALANGA
Reżyser	ANDRZEJ ROZHIN
Tow. Welocypedkin	JAN WOJCIECH KRZYSZCZAK
Tow. Crudakow	SYLWESTER WORONIECKI
Noczkin	JANUSZ MALEC
Fosforyczna kobieta	JANINA MRAZEK
Administrator domu	WŁADYSŁAW TROJANOWSKI
Tow. Foskin	EUGENIUSZ PAUKSZTO
Tow. Dwojkina	JOLANTA SUTOWICZ
Tow. Trojkina	ELŻBIETA MIECZKOWSKA
Petent	HENRYK WISLIŃSKI
Petentka	LIDIA JEZIORSKA
Urzędnik	WŁADYSŁAW TROJANOWSKI
Biletę I	ADAM SAŁENT
Biletę II	EUGENIUSZ MICHAŁOWSKI
Wolny personel męski	Józef Gmyrek, Sylwester Woroniecki, Wojciech Krzyszczak, Eugeniusz Paukšto, Henryk Wiśliński, Marek Pudełko, Janusz Malec, J. Szurpich, J. Pelikan
Wolny personel damski	Isabella Biłska, J. Sutowicz, L. Jeziorska, E. Lichodziejevska

Przygotowanie wokalne: Jadwiga WIELICZKO

Suflet: Ewa LICHODZIEJEWSKA

Inscjipient: Marek PUDEŁKO

Światło: Czesław WALKOWIAK

Dźwięk: Jan SZOŁOMICKI

PREMIERA KWIECIEŃ 1975

MAJAKOWSKI

z poematu

»NA CAŁY GŁOS«

...Ja, asenizator i wotwoda,
przez rewolucję wcielony i powołany,
na trwał wyruszyłem z ogrodów
poetki — kapryśnej panny,
...Nieważki to dom z różanych grząd
popierze swoje wychylił
wśród skwerów, gdzie kursa z lobuzem się gło
gdzie TBC i sybil,
I mnie agilitop
i ja bym wyraził jak bokiem,
utraccia opiewał wyrok —
I dochód bym miał, i urzanie,
Lecz ja, zamierzając swą pieśń
co sil rok za rokiem,
przydeptywał krainę jej.
Posłuchajcie, towarzysze polonini,
krzykacza, prowadzyci wielowego!
Zagłuszać bryki półtony
strumień jej przesadze, ton po tonie,
przemawiając żywy do żywego.
Przyjdź do was w komunistyczne daleko
nie jak jesieninowski hard z piśniewnych łąk.
Dotrze mój wiersz ponad grzbietami wieków,
ponad głowami poetów i rządów,
Dotrze mój wiersz, ale dotrze inaczej —
nie jak strzała Amora z trycznych rojeń,
nie jak szczytek stary do zbieracza,
nie jak smutnych gwiazd dochlora promień.
Mój wiersz wysiłkiem lat pżestaje góry —
zjawia się, namacalny i widomy,
jak w naszym dal wodociąg wtarzmał, który
wykuli jestże niewolnicy Rany,
...Wrogi robotniczej klasy — to i mój
zatarzy wrogi na zawiesz i od dawną.
Nam pod ten sztandar rozkazali pójść
lata roboty, dni niedojadania.
My, otwieraliśmy Marksa każdy ton,
jak okiennice rankiem w swoim domu,
lecz i bez lektur całowiek wiedział tu,
kogo ma zwudzać oraz sprzyjać komun.
...Niech za genitusem krokiem smętny wdowy
sława w łalobnym wlecie się orszaku —
padnij, mój wierszu, zgłoś jak szeregowy,
jak tyło naszych podło już w alaku.
Mam gdzieś dostajny spłi podowej zbroi,
mam gdzieś ciałzłość marnotrawnych skalek.
Podzielmy sławę — tuś tu sam awol,
niech jako współny pumnie nasz stoi
w bitwach sukcesizm.
Pitomał, słownictwo sprawdźcie pływaki:
z Loty wypłyną rzutki słów takich,
jak „prostytucja”, „grudlica”, „blokada”.
Dla was, którzyście zdrowi i silni,
poła suchot szływał pbowocny
na niek starościcki płakatach.
Z egonem lat z dnia na dzień
do stworów wykopalskich podobniejery
A może byśmy, jestem,
życie, zwawioj przeszedł
po pięcinalce dni pisanych resztek
Jam, ani rubla na wierszach nie oszczędził,
handlarz antyków do male się nie czuwał.
I szczere — nie potrzeba mi do szczyścia
nic oprócz kwilno wypranej kozułki.
W Rondoji Komunistycznej — jasnych lat, co przyjdą,
nieś banda powroczkich wygów i wydwignozny
podnieść jak bolszewicką legitymację partyjną
wszystkie sta tonów moich partyjnych broszur.